

Full diocesà

5 de juny del 2016

p4 – Lliurament de premis del Concurs Bíblic

p5 – Estrena de la pel·lícula "Poveda" a la diòcesi

Perdonar les injúries per amor a Déu

Hem arribat al cor de la misericòrdia en el nostre tracte amb els altres. La misericòrdia és un carrer de doble sentit. Si volem rebre la misericòrdia de Déu, llavors hem de ser misericordiosos i perdonar els qui han fet mal, sovint persones properes.

En el Parenostre diem cada dia: «Perdoneu les nostres culpes així com nosaltres perdonem els nostres deutors...» L'Evangelí, si no costa, no és Evangelí. Perdonar el qui ens ha ofès no és gens fàcil. Tanmateix, aquesta obra de misericòrdia es troba al centre del missatge de Jesús.

Quan Crist convida a perdonar els qui ens han fet el mal, la seva intenció no és la de promoure la injustícia, convidant-nos a suportar passivament el mal que ens facin. Al que convida és a alliberar el cor de l'odi i del rancor. Davant la injustícia que patim tenim dues opcions: o guardem rancors o perdonem de debò. Qui odia viu trist, traumatitzat, insatisfet; qui perdona viu en pau, és lliure...

I cal que perdonem per amor a Déu, i amb l'amor de Déu. La força per a perdonar i per a alliberar-nos del ressentiment prové, en darrer terme, de l'Esperit Sant. L'única manera de resoldre alguns nusos del nostre cor és involucrant-hi l'únic que ens pot guarir de veritat, encara que costi.

«Tots quedaren esglaiats i glorificaven Déu»

Diumenge X de durant l'Any / Cicle C

Lectura del primer llibre dels Reis

En aquells dies, el fill d'una dona, mestressa de casa, es posà malalt, i la malaltia s'agreujà tant que el noi expirà. La dona digué a Elies: “¿Per què et ficabes amb mi, home de Déu? Veig que has vingut a casa meva per fer presents a déu les meves culpes i fer morir el meu fill”. Ell li digué: “Dóna-me'l”. Elies el prengué dels braços de la mare, el pujà a l'habitació de dalt, on ell vivia, el posà al seu llit i cridà al Senyor: “Senyor, Déu meu, ¿fins a la viuda que m'acull, li feu aquest mal de fer morir el seu fill?”. Després s'estirà tres vegades sobre el noi i cridà al Senyor: “Senyor, Déu meu: feu, si us plau, que l'ànima d'aquest noi torni dintre d'ell”. El Senyor escoltà el crit d'Elies: l'ànima del noi tornà dintre d'ell, i recobrà la vida. Elies el prengué, el dugué de l'habitació de dalt a la planta baixa de la casa, el donà a la seva mare i li digué: “Mira, el teu fill és viu”. La dona digué a Elies: “Ara sé de cert que ets un home de Déu i que són del Senyor les paraules que anuncies”.

(17,17-24)

Salm responsorial

Amb quin goig us exalço, Senyor!
(Salm 29)

Lectura del llibre dels Gàlates

Germans, vull que ho sapiguen: la Bona Nova que us vaig anunciar no ve dels homes, perquè no l'he rebuda de cap home ni l'he apresada de ningú: l'he rebuda per una revelació de Jesucrist. Ja heu sentit parlar del meu comportament en el judaisme: amb quina fúria jo perseguia l'Església de Déu i l'atropellava; sobrepassava dins el judaisme molts compatriotes de la meua edat, ja que era molt més zelós de les tradicions dels meus pares. Però Déu m'havia escollit des de les entranyes de la mare i m'havia cridat per la seva gràcia. Quan a ell, doncs, li semblà bé, em revelà el seu Fill, perquè jo l'anuncies als qui no són jueus. Tot seguit, sense haver consultat cap home de carn i sang, sense haver pujat a Jerusalem, a trobar els qui ja eren apòstols abans que jo, me'n vaig anar a l'Àràbia, i d'allà vaig tornar a Damasc. Només tres anys més tard vaig pujar a Jerusalem per conèixer Quefes, i vaig passar quinze dies amb ell. Dels altres apòstols no en vaig veure cap, fora de Jaume, el germà del Senyor.

(1,11-19)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps Jesús se n'anà a un poblet anomenat Naïn. L'acompanyaven els deixebles i molta gent. Quan s'acostaven a l'entrada del poble es trobà que duïen a enterrar un mort, fill únic d'una mare viuda. Molta gent del poble acompanyava la mare. Així que el Senyor la veié, se'n compadí i li digué: “No ploris”. El Senyor s'acostà al fèretre i li posà la mà al damunt. Els qui el portaven s'aturaren, i ell digué: “Jove, aixeca't”. El mort es posà assegut i començà a parlar. I el Senyor el donà a la seva mare. Tots quedaren esglaiats i glorificaven Déu. La gent deia: “Ha aparegut entre nosaltres un gran profeta”. Deien també: “Déu ha visitat el seu poble”. Per tot el país dels jueus i per tota la rodalia s'escampà aquesta anomenada de Jesús.

(7,11-17)

«Però Déu m'havia escollit des de les entranyes de la mare i m'havia cridat per la seva gràcia»

Trobada a Naïm

Josep Molist i Rifà, prev.

Acabada i coronada la cinquantena pasqual amb les festes de la Trinitat i Corpus, des d'ara fins a l'inici del temps d'Advent el calendari litúrgic es referia a aquests diumenges que comprenen tot el temps d'estiu com els diumenges després de Pentecostès.

En aquest període en què el color litúrgic és el verd, reprenem la lectura contínua de l'evangeli segons Lluc. D'alguna manera, anem caminant amb Jesús pels paratges de Palestina. Avui a Naïm o Naïn, un llogaret a dues hores a peu de Natzaret. Jesús i el seu seguici troben la comitiva d'enterrament d'un noi et jove, fill d'una mare vídua. Podem imaginar la situació: la mare desconsolada, els qui portaven el fèretre, els parents, les ploraneres, fins i tot un grup de músics —tal com era costum—, en processó cap al país dels morts. El narrador fa notar que Jesús es commou interiorment. I a continuació fa el miracle. Li diu: «Aixeca 't», i lliura el fill a la seva mare. El mateix gest que Elies havia fet amb la vídua de Sarepta, la història que hem escoltat en la primera lectura.

L'evangelista ens fa comprendre que Jesús dona la vida divina als qui humanament i espiritualment han mort. I Jesús pot donar la vida perquè és el *Kýrios* (el Senyor). No és casual que sigui en ocasió d'aquest miracle que sant Lluc anomeni per primera vegada Jesús amb la terme *Kýrios*. En la traducció de la Bíblia hebrea a la llengua grega que es va fer a la ciutat d'Alexandria d'Egipte —el lloc on hi havia hagut la gran biblioteca de l'antiguitat—, que era el text que sant Lluc coneixia, el nom de Déu (Jahvè) fou traduït per la paraula *Kýrios*. Per això, aquesta paraula en el Nou Testament és una professió de fe, i a l'inici de la missa una pregària litúrgica.

La imatge

Paolo Veronese. Kunsthistorisches Museum (Viena, Àustria)

La resurrecció del jove de Naïn (1570).

Jesús es compadí de la mare del jove que duïen a enterrar. Mogut per la compassió, li digué: «No plores», i al noi: «Jove, aixeca't.» Ell és portador de vida i de consol.

Avui, que tantes vides joves són destruïdes per la violència i per les drogues i tantes mares els ploren, compadim-nos del nostre món oferint, en quant puguem, vida digna al jovent i consol a qui el necessiti. Ara també, Déu vol visitar el seu poble.

Agenda

Lit. hores: Setmana II

6 dilluns

—Sant Norbert, arquebisbe (1080-1134)
—Beat Josep M. Peris Polo, prevere i màrtir (1889-1936)
—Sant Marcel·lí Champagnat, fundador Germans Maristes (1789-1840)
1 Reis 17,1-6 / Salm 120 / Mateu 5,1-12

7 dimarts

—Sant Pere de Còrdova, màrtir (*851)
—Sant Robert, abat (*1159)
1 Reis 17,7-16 / Salm 4 / Mateu 5,13-16

8 dimecres

—Sant Heracli, bisbe (s.VI)
1 Reis 18,20-39 / Salm 15 / Mateu 5,17-19

9 dijous

—Sants Prim i Felicià, màrtirs (*286)
—Santa Diana, verge (*1236)
1 Reis 18,41-46 / Salm 64 / Mateu 5,20-26

10 divendres

—Santa Margarida, reina (1045-1093)
1 Reis 19,9a.11-16 / Salm 26 / Mateu 5,27-32

11 dissabte

—Sant Bernabé, apòstol (s.I)
—Santa Maria Rosa Molas, verge (1815-1876)
Fets 11,21b-26;13,1-3 / Salm 97 / Mateu 5,33-37

12 diumenge XI de durant l'any / Cicle C

—Sant Joan de Sahagun (1430-1479)
—Sant Onofre, monjo (s.IV)
2 Samuel 12,7-10.13 / Salm 31 / Gàlatas 2,16.19-21 / Lluc 7,36-8,3

Lliurament de premis del Concurs Bíblic de Catalunya

Ramon Estany

L'Escola Arrels Secundària de Solsona va acollir el dia 21 de maig l'acte de lliurament dels premis del Concurs Bíblic de Catalunya, un certamen organitzat per la Federació de Cristians de Catalunya -Grup Avant- Terrassa i que ja ha arribat a la 31a edició. L'entrega dels premis i obsequis va anar a càrrec dels responsables de la Delegació d'Ensenyament del bisbat de Solsona, Teresa Gené i Ramon Gassó. Teresa Gené va destacar que aquest any la participació de la diòcesi ha estat molt notable, amb 49 escoles i uns 3.400 alumnes, d'un total a Catalunya de prop de 62.000. També va valorar molt

positivament l'elevat nombre de premiats, 31, i va felicitar l'esforç i dedicació d'alumnes i mestres. Tot seguit, Ramon Gassó va fer una petita xerrada acompanyada d'uns vídeos per a reflexionar al voltant del tema del concurs d'enguany: «Valors/virtuts, per a créixer com a persones». Gassó va recordar que no estem sols i hem de pensar en els altres, i tenim algú, Jesús, que ens marca que podem fer, si volem, que les coses vagin millor. A continuació es van repartir els premis del XXXI Concurs Bíblic (19), del XVII Concurs Bíblic de Dibuix (8) i del II Concurs Bíblic Inicial (4).

Inauguracions al santuari del Miracle

El pare abat Josep M. Soler va inaugurar i beneir el dia 19 de maig la nova cafeteria-restaurant i la nova caldera de biomassa del santuari del Miracle. L'establiment de restauració i botiga ocupa l'espai de l'antic bar, mentre que la caldera de biomassa donarà servei a la mateixa cafeteria-restaurant i a la Casa d'Espiritualitat. A l'acte d'inauguració i benedicció dels nous espais hi van assistir, entre altres, l'alcalde de Riner, Joan Solà, els arquitectes Ramon Padullés i Jaume Cuadrench, els representants de les empreses implicades en l'obra de restauració i reforma, a més dels monjos de Montserrat residents al Miracle, encapçalats pel superior, el P. Xavier Poch. El projecte ha estat dirigit per l'equip d'arquitectes esmentats, afavorint la recuperació d'espais nobles, dotant-los de climatització amb energies netes amb la incorporació de la biomassa i suprimint-hi barreres arquitectòniques. Informa: Departament de Premsa i Comunicació de Montserrat.

Els gegants de Berga pugen a Queralt

Informa: Redacció / Foto: Joan Ignasi Gómez

Els quatre gegants de Berga van enfilear, el diumenge 22 de maig, el camí en direcció al santuari de la Mare de Déu de Queralt, acompanyats d'una gran munió de gent. A mig matí els gegants arribaven a l'aparcament del santuari, on van recuperar forces per fer l'última pujada fins al pla de l'església.

Els parlaments de benvinguda del capellà custodi, Mn. Ramon Barniol, i de la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, van donar inici als balls dels gegants als peus de la Mare de Déu. L'església es va fer petita, i la majoria dels assistents va haver de veure els salts des de la plaça gràcies

a la gran pantalla instal·lada. En acabar, a la plaça del Santuari es va realitzar una tanda de Tirabols. Una gran celebració que se suma al centenari de la coronació de la Mare de Déu, que coincideix amb els 150 anys dels gegants vells i els 125 anys dels gegants nous.

Després de les festes de Corpus, Berga ja es prepara per a celebrar la baixada de la imatge de la Mare de Déu de Queralt a la ciutat, una efemèride que només es realitza cada 25 anys i que la ciutat celebrarà de la millor manera que ho sap fer: celebrant la Patum.

Estrena de la pel·lícula "Poveda" a la diòcesi

Fa unes setmanes que es va estrenar la pel·lícula "Poveda", la qual narra la vida de sant Pedro Poveda, un sacerdot innovador que va obrir camins en el camp educatiu i en defensa dels drets de les dones en l'Espanya de principis del segle XX. Va exercir la seva labor sacerdotal en les marginals barriades de les Cuevas de Guadix, va posar en marxa diverses iniciatives socials i educatives. Poveda va marxar a Covadonga i des d'allí inicià un novedós moviment impulsat per dones joves, origen de la Institució Teresiana. Poveda va viure l'Espanya dels anys trenta amb els seus conflictes socials, educatius i religiosos. En aquest context Poveda, home de pau, de diàleg i víctima de la violència i la intolerància, deixarà una petjada de llum i esperança. Tal i com podeu llegir en la glossa del bisbe, aquesta pel·lícula es projectarà en els cinemes de la nostra diòcesi. Concretament, els dies 11 i 12 de juny a Solsona; els dies 18 i 19 a Tàrrrega; els dies 25 i 26 a Bellpuig. Per a més informació i horaris consulteu www.bisbatsolsona.cat

↓
in

Vaticano, 8 aprile 2016

Caro fratello:
invocando la protezione della Santa
famiglia di Nazareth, sono lieto di inviarti la
mia Esortazione "Amoris laetitia" per il bene di tutte
le famiglie e di tutte le persone, giovani e au-

Acompanyar, destriar i integrar la fragilitat en què viuen les famílies

Amoris laetitia - Síntesi de Ràdio Vaticana (i V)

El capítol vuitè constitueix una invitació a la misericòrdia i al discerniment pastoral en situacions que no responen plenament a allò que el Senyor proposa. El Papa que escriu usa tres verbs molt importants: acompanyar, destriar i integrar, que són fonamentals per a afrontar situacions de fragilitat, complexes o irregulars. El Sant Pare presenta la necessària gradualitat en la pastoral, la importància del discerniment, les normes i circumstàncies atenuants en el discerniment pastoral i la lògica de la misericòrdia pastoral.

El capítol vuitè és molt delicat. Per a llegir-lo s'ha de recordar que, sovint, la tasca de l'Església és semblant a la d'un hospital de campanya. Aquí el Pontífex assumeix el que ha estat fruit de les reflexions del Sínode sobre temàtiques controvertides. Es confirma què és el matrimoni cristià i s'agrega que les altres formes d'unió contradueixen radicalment aquest ideal, però algunes el realitzen almenys de manera parcial. L'Església, per tant, no deixa de valorar els elements constructius en aquelles situacions que no corresponen encara o ja no corresponen més al seu ensenyament sobre el matrimoni.

La integració dels divorciats

En relació al discerniment sobre les situacions irregulars, el papa Francesc observa que s'han d'evitar els judicis que no tenen en compte la complexitat de les diverses situacions,

i és necessari estar atents a la manera en què les persones viuen i sofreixen a causa de la seva condició. I continua: es tracta d'integrar tothom, ajudar cadascú a trobar la seva pròpia manera de participar en la comunitat eclesial, perquè se senti objecte d'una misericòrdia immerescuda, incondicional i gratuïta. I afegeix que els divorciats en nova unió, per exemple, poden trobar-se en situacions molt diferents, que no han de ser catalogades en afirmacions massa rígides sense deixar lloc a un adequat discerniment personal i pastoral.

En aquesta línia, acollint les observacions de molts Pares sinodals, el Papa afirma que els batejats que s'han divorciat i s'han tornat a casar civilment han de ser integrats en la comunitat cristiana en les diverses formes possibles, evitant qualsevol ocasió d'escàndol. La seva participació pot expressar-se en diferents serveis eclesials. Ells no solament no han de sentir-se excomunicats, sinó que poden viure i madurar com a membres vius de l'Església. Aquesta integració és també necessària per a la cura i l'educació cristiana dels seus fills, que han de ser considerats els més importants.

L'atenció a la situació concreta

Més en general, el Sant Pare fa una afirmació extremament important per a comprendre l'orientació i el sentit de l'exhortació: si es té en compte la innombrable diversitat de situacions concretes pot comprendre's que no hauria d'es-

perar-se del Sínode o d'aquesta exhortació una nova normativa general de tipus canònic, aplicable a tots els casos. Cal un nou alè vers un responsable discerniment personal i pastoral dels casos particulars, que hauria de reconèixer que, ja que el grau de responsabilitat no és igual en tots els casos, les conseqüències o efectes d'una norma no necessàriament han de ser sempre les mateixes. El papa Francesc desenvolupa de manera profunda les exigències i característiques del camí d'acompanyament i discerniment en diàleg profund entre fidels i pastors. Per això crida a la reflexió de l'Església sobre els condicionaments i circumstàncies atenuants pel que fa a la imputabilitat i la responsabilitat de les accions i, recolzant-se en sant Tomàs d'Aquino, afirma que les normes generals presenten un bé que mai no s'ha de desatendre ni descurar, però en la seva formulació no poden abastar absolutament totes les situacions particulars. Al mateix temps, cal dir que, precisament per aquesta raó, allò que forma part d'un discerniment pràctic davant

una situació particular no pot ser elevat a la categoria d'una norma.

En l'última secció del capítol, Francesc, per evitar equívocs, reafirma amb força que comprendre les situacions excepcionals mai no implica ocultar la llum de l'ideal més ple ni proposar menys que el que Jesús ofereix a l'ésser humà. Avui, més important que una pastoral dels fracassos, és l'esforç pastoral per consolidar els matrimonis i així prevenir les ruptures.

L'espiritualitat familiar

El novè capítol està dedicat a l'espiritualitat conjugal i familiar, feta de milers de gestos reals i concrets. Amb claredat es diu que els qui tenen profunds desitjos espirituals no han pas de sentir que la família els allunya del creixement en la vida de l'Esperit, sinó que és un camí que el Senyor utilitza per a portar-los als cims de la unió mística. Els moments de goig, el descans o la festa, i àdhuc la sexualitat, s'experimenten com una participació en la vida plena de la Resurrecció.

La Dita

«Qui tot ho vol,
tot ho perd»

Sebastià Codina, prev.

Una rata escanyolida va entrar justet per les reixes d'una gàbia d'un ocellàs. Es va afartar. En voler sortir no va poder: massa panxa... Fou atrapada *in albis*.

N'hi ha que no en tenen mai prou. La mar, com més té, més brama. Als insaciables no els vaga ni de pair. El més i més fa tornar escarransit... Es corsequen d'enveja. L'ambició és una mala companya. La felicitat consisteix a acontentar-nos amb el que tenim. L'ambició provoca la infelicitat total. N'hi ha que s'acontenten amb el que tenen i s'ho passen millor que els qui tenen molt i no en tenen mai prou. Els ànecs són feliços amb la bassa de l'hort. Mai no han ambicionat el mar Mediterrani. Tenir molt i viure miserablement és deplorable. Hi ha rics que no saben viure per por de fer-se pobres. Diuen que un avar, un cop mort, quan li prenen la mida, va arronsar les cames perquè la caixa no fos tan cara.

Ensenyar a qui no sap: Poveda

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa unes setmanes que s'ha estrenat una pel·lícula sobre la vida del sant fundador de la Institució Teresiana. Com tants homes i dones d'Església del segle XIX, va respondre al desafiament de la pobresa i del subdesenvolupament posant en pràctica la primera obra de misericòrdia espiritual: ensenyar a qui no sap.

Són incomptables les iniciatives educatives dels fidels catòlics per a donar oportunitats als més desfavorits. De fet, Poveda seria un exemple espanyol d'una florida que va començar decennis abans a Catalunya -santa Joaquina de Vedruna, sant Francesc Coll, el beat Pare Palau, la beata Anna Maria Janer, per només dir els més nostrats-. Aquests i molts d'altres van fer possible l'escolarització dels nens i les nenes pobres dels nostres pobles pobres. Segurament no es pot acabar d'entendre el desenvolupament social i econòmic de Catalunya sense l'obra educativa de tots aquests sants fundadors.

En un temps, en el que molts volen desacreditar l'obra educativa de l'Església, és bo que la reivindicuem i la divulguem. És per això que lloco la iniciativa de la Institució Teresiana de promoure la pel·lícula "Poveda". Convé explicar al gran públic la vida dels fundadors de congregacions religioses i instituts de vida apostòlica dedicades a l'ensenyament. Convé també proposar als fidels la generositat de les noies que començaren aquelles aventures educatives i impulsaren veritablement la promoció de la dona. En aquesta pel·lícula hi trobarem un dels capítols d'aquesta magnífica història de caritat que és l'acció educativa de l'Església.

Des del bisbat, hem treballat perquè la pel·lícula "Poveda" es passi pels cinemes de la nostra diòcesi. El Circuit Urgellenc, programador de les sales comercials de la nostra diòcesi,

com en altres ocasions, s'ha mostrat receptiu a la nostra proposta. La trobareu, per tant, a Solsona el cap de setmana vinent, a Tàrrrega el següent, a Bellpuig pel pont de Sant Joan. Berga la tindrà al patronat parroquial més endavant. Allà confio que puguem comptar amb alguna membre de la institució fundada pel sant Pedro Poveda que ens ajudi a visionar i comprendre millor el personatge i la seva obra.

Quan el cinema es posa al servei de la divulgació dels grans testimonis de la fe, anar-hi ens fa bé. No us la perdeu! Trobareu més informació a la web www.povedalapellicula.com

